

[Aksel Larsen.]

vi i en anden situation; men jeg mener fortsat, at vidtrækkende dispositioner bør man søge at træffe i fællesskab, og man bør i hvert fald tale om dem, før de træffes af det enkelte land. Derfor vil jeg ikke ved nærværende lejlighed stille forslag om, at man trækker ansøgningen tilbage, men jeg mener, det er et spørgsmål, der må forhandles om i Nordisk Råd.

Så er spørgsmålet: hvad skal vi gøre i denne situation? Jeg gentager, at jeg er klar over, at denne situation og denne udvikling bereder os vanskeligheder, fordi man så ensidigt har indrettet sig på, at alt ville ordne sig, så vi kom ind i fællesmarkedet, og fordi man ikke har forberedt sig på noget som helst andet. Der er talt om, at vi skal være med til at udbygge EFTA, det europæiske frihandelsområde, bestående af England, Norge, Sverige, Danmark, Østrig, Schweiz, Portugal, og Finland som associeret. Jeg er ganske indforstået med, at der må gøres noget effektivt for at udbygge EFTA langt stærkere end hidtil.

Jeg må i denne forbindelse sige, at jeg begriber ikke de overflødige advarsler fra regeringen mod at benytte EFTA til handelskrig. Hvorfor skal ordet handelskrig overhovedet ind i debatten? EFTA må vel være dannet og skal vel eksistere for at gavne medlemslandene i EFTA over for andre lande, også over for andre landes handelssammenslutninger, herunder fællesmarkedet, og så må vi se, hvordan det gøres. Vi behøver ikke ligefrem at erklære os for krigslystne af den grund.

Jeg tror, der kan nås en hel del mere med EFTA, end der hidtil er nået, og jeg tror navnlig, der kan nås noget, hvis man vil tage hensyn til de ideer, de har i England. Jeg hører ikke til dem, der roser den engelske Macmillanregering, men jeg er vidende om, at den hele tiden, medens den har forhandlet i Bruxelles, har arbejdet på en alternativ plan for det tilfældes skyld, at forhandlingerne skulle mislykkes og ikke give det tilstrækkelig gunstige resultat. I denne plan

indgår en udbygning af EFTA, men også en udbygning af Englands økonomiske og handelsmæssige samkvem med Commonwealth-landene, det engelske verdensriges lande, samt et ret intimt handelssamarbejde mellem EFTA-landene i Europa på den ene side og det engelske verdensriges lande på den anden side. Det forekommer mig, at denne plan ikke er så dårlig, og jeg synes, at Danmark burde støtte en sådan plan, samtidig med at vi naturligvis inden for den organisation, der kaldes GATT-konferencen, bør arbejde for en international toldafvikling.

Jeg har med interesse hørt på de to højtærede ministres taler og senere læst dem, og jeg må i denne forbindelse bemærke, at i den højtærede udenrigsministers tale blev der ikke sagt et eneste ord om noget, der forekommer mig særdeles vigtigt, nemlig beslutningen i De Forenede Nationer om, at der skal afholdes en verdenshandelskonference. Jeg synes, det er noget, regeringen må være opmærksom på. Jeg ved godt, at denne verdenshandelskonference tidligst kan komme i efteråret 1963 og sandsynligvis først i foråret 1964, men jeg synes virkelig, det bør indgå i regeringens overvejelser og planer, hvad vi skal gøre. Denne verdenshandelskonferences initiativtagere har det formål med den, at man skal frigøre verdenshandelen for de snærende bånd, og initiativtagerne har bl. a. taget deres initiativ, fordi de frygter de følger for deres lande, som det europæiske fællesmarkeds konsolidering kan få.

Så er der altså det ved det, at der i øvrigt er en verden uden for Verona; der er også en verden uden for fællesmarkedet, og den verden har op imod 2½ milliard indbyggere; så det kunne godt være, der var noget at gøre dér med hensyn til dansk udenrigshandel. Det har der naturligvis også været hidtil, men jeg kunne godt tænke mig, at man var mere opmærksom på dette og gjorde noget mere for at udnytte de muligheder, der er for hånden. Jeg kan ikke se andet, end at dansk industri har meget betydelige muligheder, og jeg tror også, landbruget har det, men ikke hvis landbruget fortsætter, sådan